

20. Oblaček.

Besede Nenadove.

Dr. Gustav Ipavec.

Allegretto.

Tenor I.II. *mf*

Pod ne-bom gre o-blak, o-blak, ko ptič le-gak, čez go-ro, čez do-li-ne po-

Bas I.II. *mf*

di ga se-ver jak. O-bla-ček be-li moj, pač plul boš nad vas-joj, v do-li-ni tam glo-bo-ki po-

poco ritard. *poco meno mosso*

stoj, nad njoj po-stoj! Po-stoj nad hi-šo mi, nad hi-šo sred va-si, po-stoj nad hi-šo mi, nad

hi-šo sred va-si! Ne-ma-ra, da tam nek-do na klo-pi zdaj se-di, ne-

ma-ra, da tam nek-do na *ritard.* *decresc.* tam nek-do na klo-pi zdaj se-di. Če vi-del o-braz
ff vi-del boš o-braz vo-
ff vi-del o-braz

poco string. *ritard.* *a tempo*
glej, v du-še glo-bo-či-nah glej,
zla-tih las, glej, v glo-bo-či-nah o-braz ta no-sim jaz, glej,
kvi-ru zla-tih las, glej, v glo-bo-či-nah glej,

21. Planinska roža.

Allegretto.

Dr. Gustav Ipavec.

Tenor I.II. *p* Sto - ji vpla-ni - ni vas, tam raj-ska ro - ža ra - se. Za dru - ge ne, ne za - se, za me cve - te nje

Bas I.II. *p*

poco - *rallent.*
kras. Cve - tlic pre - polnje svet; a ni na njem kras - nej - še in me - ni ni mi - lej - še, ko ta pla - nin - ski

a tempo
brenčeče.
p poco meno mosso
cvet. A zdaj mi vtu-jem sve - ti, o - ko po njej ro - si, o - hra - ni Bog te vce - ti, pla - nin - ska ro - ža
brenčeče.

ti! O - hra - ni Bog te vce - ti, pla - nin - ska ro - ža ti, o - hra - ni Bog te vce - ti, pla - nin - ska ro - ža ti!

+) Do tu sega prvotna skladba. Konec je pristavil Feliks Stegnar. In v tej obliki se pesem običajno poje.